

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการบริการเบี้ยยังชีพ
ผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลสาระไคร อำเภอสาระไคร จังหวัดหนองคาย โดยผู้วิจัย
ได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง Jabhat Mahasarakham University

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้กำหนดประชากร เป็นผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ ที่มีอายุตั้งแต่
60 ปีขึ้นไป จำนวน 775 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลสาระไคร. 2554 : 20) และกลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ จากการคำนวณโดยใช้สูตรของ ยามานาเคน (Yamane. 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตร $n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$

$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$

$e = \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิด ได้ไม่เกิน .05}$

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{775}{1 + 775(0.05)^2}$$

$$= 263.87$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นจำนวนเต็มเท่ากับ 264 คน ใช้วิธีกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชุมชน ดังตารางที่ 2

การคำนวณสัดส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพของชุมชนโดยการเพียบัญญัติไตรยางศ์ ดังนี้

จำนวนผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพในหมู่บ้าน X ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพทั้งหมดในชุมชน

= จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน

ตารางที่ 9 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลสาระไคร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	จำนวน ผู้สูงอายุที่รับ เบี้ยยังชีพ	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
1	น้ำสาย	15	12	27	9
2	หนองบัวเงิน	20	26	46	16
3	สาระไคร	30	28	58	20
4	ไชยา	25	28	53	18
5	โภนสวารค์	30	35	65	22
6	โนนสร่าง	42	32	74	26
7	โนนหวาน	11	12	23	8
8	คงนาท่า	20	26	46	16
9	ยางคำ	19	29	48	16
10	สาระไครใต้	32	19	51	17
11	น้ำสายใต้	26	35	61	21
12	นาไห่ม	23	19	42	14
13	โนนชงขัย	26	28	54	18
14	โนนอุดม	36	28	64	22
15	โภนสวารค์ เหนือ	21	42	63	21
	รวมทั้งสิ้น	376	399	775	264

ที่มา : องค์กรบริหารส่วนตำบลสาระไคร (2548 ข : 28)

ผู้วิจัยกำหนดตัวคัดส่วนการสุ่มตัวอย่างแบบอ้างจ่าย (Simple random sampling) โดยเจียนชื่อที่อยู่ของผู้สูงอายุแยกเป็นหมู่บ้าน ได้ก่อต่องจำนวน 15 กล่อง และหินขี้นมาทีละใบ ได้ไปได้แล้วให้ทำการบันทึกที่ที่อยู่ผู้สูงอายุนั้นไว้ แล้วนำสลากรถบัสไปในกล่อง เพื่อให้ทุกชื่อผู้สูงอายุมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน หากได้ไปเดินขึ้นมาอีก็ได้กอบเข้าไปใหม่ ทำเช่นนี้จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบ จำนวน 264 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ต้องแบบสอบถาม ได้แก่ เมศะและ

หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลในการวัดระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะ อำเภอสาธารณะ จังหวัดหนองคาย โดยผู้วิจัยได้แบ่งระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีการของลิกิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะ อำเภอสาธารณะ จังหวัดหนองคาย เป็นคำถามชนิดปลายเปิด

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 ศึกษา ทดลอง แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย
- 2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และ องค์ประกอบ แล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบปลายเปิดและปลายเปิด
- 2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบ ความเหมาะสม และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

เพื่อพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและ
ความเที่ยงตรงรื่องเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้อง รูปแบบ แบบสอบถาม (Format)
และใช้ภาษา (Wording) เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of item-Objective Congruence หรือ IOC) ดังนี้

สอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
ไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1.1 นางจันทร์เพ็ญ บังพิมพ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และ
แผน วุฒิการศึกษา รป.m. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.1.2 นางสาวตะมย พรมคร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี เขต 3 วุฒิการศึกษา ศย.m.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

3.1.3 นางสาวประภาพร บุญพาเกิด ตำแหน่ง ครุวิทยฐานะครุช่างนาภาก
พิเศษ โรงเรียนป้าสักวิทยา วุฒิการศึกษา กศ.m. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ด้านภาษา

3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยและพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยวิธีการหาค่า IOC (Index of Item-Objective
Congruence) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สูงอายุที่
รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรนบริหารส่วนตำบลสาระไคร อำเภอสาระไคร จังหวัด
หนองคายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาอำนาจจำแนกรายข้อด้วยค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างกว้างขวางรายข้อกับโดยรวม (Item Total Correlation) และหา
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa
(Coefficient Alpha) ตามวิธีของ ครอนบาก (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 102)

ได้ความความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือรับรองจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระไคร อำเภอสระไคร จังหวัดหนองคาย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและแต่งตั้งผู้ช่วยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสามารถเก็บรวบรวมได้ครบถ้วนฉบับ ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้
- 2.1 นำแบบสอบถามที่รวบรวมໄດ້ มาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง
 - 2.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ถ่องแท้ตามแบบการลงทะเบียน (Coding form)
 - 2.3 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อจากจำนวนการจำแนก

รายข้อ ตามวิธีการของ ลิคิร์ท (Likert scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

2.4 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว กำหนดเกณฑ์การให้

ความหมายค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สถิตินี้ ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. สถิติที่ใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจ เช่นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. สถิติทดสอบสมมติฐานเปรียบ เพศ ได้แก่ t -test (Independent Sample) ส่วนหมู่บ้านที่อยู่อาศัยใช้ F -test (One-way A NOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญในการทดสอบที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจะ ได้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. (Least Significant Difference)
4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ใช้การแจกแจงความถี่ และนำเสนอโดยการพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University